

Производството пред Окръжен съд е образувано за разглеждане на ЕЗА, издадена от Окръжен съд на Н., гр.П./И., К.И., за предаване на исканото от компетентните органи лице И.Б., роден на **** г., в РБ., с **** гражданство.

Прокурорът счита, че искането се явява основателно, като не са налице условията, непозволяващи предаването на лицето на искащата държава. Представя допълнително писмени доказателства.

В съдебно заседание Б. се явява лично и със защитници. След като съдът разясни правата му съобразно изискванията на чл.44, ал.3 от ЗЕЕЗА, исканото лице и неговите защитници изразиха становище в насока, че Б. не е съгласен за бъде предаден незабавно на издаващата държава, като не се отказва и от принципа на особеността по чл.61 от закона. По същество на делото намират, че липсват основания за допускане на изпълнение на постъпилата ЕЗА доколкото от формална страна съдържанието ѝ не отговаряло на изискванията на закона. Липсвали пълни данни относно това на кои конкретни места са били осъществявани описаните в ЕЗА деяния на територията на К.И.. Не било ясно и за какво точно било отправено искането за предаване на Б.. Развити са съображения. Намират, че са налице факултативните предпоставки за отказ от изпълнение на ЕЗА, предвидени в нормата на чл.40, ал.1, т.4 и 5 от ЗЕЕЗА. Представени са писмени доказателства.

След проведени консултации с издаващата държава, са получени допълнителни документи.

За да се произнесе, съдът съобрази следното :

На 24.01.2023 г., Председателят на Първо отделение на Окръжен съд на Н., гр.П., К.И., е издал Европейска заповед за арест, касаеща Б.я гражданин И.Б., роден на **** г., с местожителство : с. О., ул.“Д.К.“, №3,Община – с.Г., РБ., във връзка с постановено определение за задържане под стража на лицето по повод решение №18/02.02.2023 г. за извършени: А) продължавано престъпление за сексуално насилие над Д. – затвор от 9 години и три месеца, съгласно чл.181 от НК на КИ. в неговото изменение , извършено от Органичен закон 5/2010 О.; Б) продължавано престъпление за сексуално посегателство над непълнолетната Г., на 16 години – затвор от 11 години и 3 месеца, при приложение на принципа на по-благоприятния Органичен закон 10/2022 от 6 септември на КИ., квалифицирани като изнасилване, извършени пред 2011 г.

В хода на проведеното съдебно следствие са събрани допълнително писмени доказателства, от съдържанието на които е видно, че исканото лице не е осъждано. По отношение на същият няма данни за незавършени наказателни производства на територията на РБ.. Допълнително искащата държава е предоставила гаранциите по чл.41, ал.3 от ЗЕЕЗА.

При преценка на условията за предаване на исканото лице по чл. 39, чл. 36 и чл. 41 от ЗЕЕЗА, както и наличието на абсолютните и кумулативните основания за отказ да се изпълни ЕЗА, съдебният състав съобрази, че на първо място безспорно е установена самоличността на исканото лице.

На второ - ЕЗА е издадена в писмена форма, от компетентен орган, като същата притежава всички реквизити, посочени в текста на чл. 37, ал. 1 от ЗЕЕЗА, изпратена е на испански език и в превод на Б. език, съдържа изчерпателни сведения за исканото лице, неговото гражданство, както и всички изискуеми данни за издаващия орган. В съответните графи на същата са отразени подробно обстоятелства за характера, правната квалификация на деянията, за които се иска лицето, условията при които са извършени тези деяния. След изпращане на препис от решението, постановено по отношение на И.Б., във връзка с която е била издадена и процесната ЕЗА, ОС намира, че е налична и достатъчно информацията относно времето, мястото, начина на извършване на деянията, както и засегнатите лица. Изрично е отбелязана целта, поради която е отправено искането – във връзка с издадена заповед за арест. Видът и сроковете на предвидените за такъв вид дейност наказания по действащото във К.И. законодателство е съответно 9 години и 3 месеца „лишаване от свобода“ за първото престъпление и 11 години и 3 месеца „лишаване от свобода“ – за второто.

При така установеното във фактическо отношение, съдът намира, че са налице предпоставките на закона за предаването на исканото лице.

От формална гледна точка представената за разглеждане ЕЗА съдържа всички реквизити, посочени в ЗЕЕЗА. Същата е издадена от компетентен орган във връзка с постановено определение за задържане под стража по отношение на исканото лице за деяния, отбелязани по-горе, които представляват престъпления и по действащия в РБ. НК – 149, ал.4 от НК и чл.152 от НК. За тези деяния се предвижда наказание „лишаване от свобода“ за срок повече от една година.

В случая не са налице отрицателните условия по чл. 41, ал. 2 от ЗЕЕЗА, тъй като съобразно отразеното в ЕЗА, раздел II, б./з/, пр.3, законодателството на искащата държава предвижда възможностите, посочени в т.1 и 2 от закона.

Не са налице и абсолютните основания за отказ за изпълнение на ЕЗА, предвидена в чл. 39 от ЗЕЕЗА, свързани с амнистиране на престъплението у нас или с наличие на влязла в сила присъда за същото престъпление. От материалите, приети като доказателства по делото не се установява спрямо исканото лице да са образувани наказателни производства в РБ., не е настъпила погасителна давност по нашето законодателство за престъпленията, за които се иска Б., липсват данни за същите престъпления последният да е изтърпял наказания по влязла в сила присъда. Ето защо и съдът намира, че не са налице предвидените основания за отказ по чл. 40 от ЗЕЕЗА.

Съдът не споделя становището на защитата за наличие на формални пропуски при изготвянето на процесната ЕЗА. Описанието на отделните деяния в същата, във връзка с които е било издадено и определение за задържане под стража, в достатъчна степен позволява да се разбере конкретната роля на Б. при осъществяването им. Изрично в решение №18/2023 г по редовно съкратено производство №880/2021 г. по описа на Първо отделение на Окръжния съд на Н., КИ., е посочено времето на

извършване на деянията – на първото деяние – от есента на 2011 г. до м.май 2012 г.; на второто – след 2015 г., с място на извършване – семейно жилище, находящо се в гр.П., ул.“М.А.“, КИ., като и двете деяния са били осъществени като продължавани престъпления.

Събрани са и достатъчно доказателства, въз основа на които самоличността на исканото лице е установена напълно.

Не може да бъде споделено оплакването, свързано с непосочване в ЕЗА на акта, въз основа на който е била издадена последната. Видно от отразеното в раздел „б“ от същата е, че в случая това е заповед за арест, издадена от Окръжен съд в гр.П., К.И., в рамките посоченото по-горе наказателно производство. Ето защо и съдът намира, че и в тази насока процесната ЕЗА отговаря на изискванията на Рамково решение на Съвета №2002/584/ПВР, така и на ЗЕЕЗА.

Неоснователни са и изложените от защитниците съображения, свързани с това, че на практика се искало изпълнение на ЕЗА във връзка с влязла в сила присъда. Към настоящия момент доказателства, установяващи такива обстоятелства, не са налице. Напротив както от текста на процесната ЕЗА, така и от отговорите на искащата държава при проведените допълнителни консултации е видно, че по отношение на И.Б. е налице незавършило наказателно производство, с изслушването по което се иска и неговото предаване. Поради така посочените обстоятелства в разглеждания казус е неприложима съдебната практика, на която се позовава защитата.

Предвид изложеното и доколкото са налице всички условия на закона от една страна, а от друга - не са налице абсолютните или факултативни основания за отказ да се изпълни издадената ЕЗА по отношение на И.Б., същият следва да бъде предаден на искащата държава. Заедно с това съдът следва да наложи и МН „задържане под стража“ на лицето до фактическото му предаване на компетентните органи.

С тези мотиви се постанови решението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :